

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- **Předadventní farní ples bude již 14. listopadu!** Všechny vás srdečně zve K-klub str. 4
- **Cestopisné promítání o Bolívii tentokrát ve středu již v 17,45 hod** str. 4
- **Osmdesát let kongregace Cyrilometodějek**... str. 7
- **Co se dělo:** Obrázek z Hájků str. 7
- **Svědectví:** Ozvěny z konference str. 8
- **Stalo se před třiceti lety** Jan Pavel II. – „Nebojte se!“ str. 11
- **SYD WYD 08** str. 12
- **Ze života svatých** Svatý Jan Kapistránský str. 17
- **Čtyřicátiny** kaple sv. Václava v Podkozí str.17
- **O našem nejstarším písemnictví** Jezu Kriste, šchedrý kněže str. 18
- **Cesty:** Magda, Martin, Martínek a Matěj Koryčanských, Tetínstr. 19
- **FCH** Už jste slyšeli o pokojíčkách? str. 20
- **Svatá hora** str. 21

“Není věřící jako věřící...”

Poměrně často se setkávám s lidmi, kdy buď sami o sobě tvrdí: “Jsem hluboce věřící člověk, pocházím z hluboce věřící rodiny...” a nebo naopak: “Já jsem, pane faráři, nevěřící, jsem ateista...” Přiznám se, že z lidí první skupiny mám tak trochu strach, neboť to, co považují za hlubokou víru, velmi často za moc nestojí. Na druhé straně u tzv. “kovaných ateistů” to v praxi nebývá tak zlé, jak to sami o sobě tvrdí. A tak se zdá, že chtít vést nějakou hranici mezi věřícím a nevěřícím není vůbec jednoduché.

Osobně označení “nevěřící” odmítám. I ten sebestřednější ateista, a těch opravdu není moc, je vlastně také “hluboce věřící člověk”! Zatímco já věřím, že Bůh existuje a v Krédu vyznávám, jak v celých dějinách spásy miluje člověka a vede ke spáse, ateista VĚŘÍ, aniž by to mohl nějak přímo dokázat, že Bůh není, že smrtí vše končí, že... Dá se tedy snad zjednodušeně říci, že každý člověk v někoho či v něco věří: v Boha, v bohy, v sebe, v moc peněz... Přitom je zřejmé, že podle své víry (jakékoli) člověk svůj život utváří.

Přirozeně tedy vůbec není jedno, co je obsahem mé víry, i když samozřejmě základní otázkou zůstává, k čemu a k jakému životu mě moje víra vede, jaký hlubší smysl mému životu dává, jakého ze mne vytváří člověka! **J. Pecinovský**

Zprávy z farnosti

1. pátek v měsíci - 3. října. Mše sv. v kostele sv. Jakuba začíná v 17.30 hodin. Od 16.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.

Mše sv. “pro děti”. Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě “pro děti”, která se koná ve čtvrtek **9. října** od 17.30 hodin v kostele sv. Jakuba.

Slavnost Výročí posvěcení kostela. V **neděli 26. října** budeme slavit slavnost Výročí posvěcení chrámu. Všechny bohoslužby budou dle běžného nedělního pořádku.

Farní knihovna bude otevřena v neděli 12.10. a 26.10. vždy od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.

 Letáček “Nedělní liturgie”: Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 Sbírky na církevní školství a na misie. V neděli 28. září proběhla i v našich farnostech Svatováclavská sbírka na církevní školství, při které se vybralo 4.800 Kč. Všem dárcům posíláme upřímné poděkování! Další sbírka, tentokrát “na misie”, je plánována na neděli 19. října.

 Poděkování za Hrnčířské trhy. Děkujeme všem, kdo pomáhali s přípravou a průběhem tomboly na Hrnčířských trzích. Díky panu Izbickému, hlavnímu organizátorovi, a městu je nám každoročně umožněno prodávat losy v tombole a nabízet ceny získané zdarma od hrnčířů. Při tombole letošních zářijových trhů získala farnost finanční prostředky ve výši 36.000,- Kč, jež byly následně použity na pokrytí nákladů spojených s rekonstrukcí kostela Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou.

 Změna letního času na zimní: V neděli 26. října začíná zimní čas! To znamená, že si ve 3 hodiny v noci ze soboty na neděli posuneme ručičky hodinek o jednu hodinu zpět. Věnujte, prosím, pozornost této změně vzhledem kúčasti na nedělní mši svaté!

 Slavnost Všech svatých 1. listopadu, památka Všech věrných zemřelých 2. listopadu. Bohoslužby v tyto dny budou dle řádného sobotního a nedělního rozpisu bohoslužeb. Navíc bude jen bohoslužba v Berouně, a to v den slavnosti Všech svatých v kostele sv. Jakuba v 9.30 hodin.

	<i>Všech svatých: So</i>	<i>Všech věrných zemřelých: Ne 2.11.</i>
<i>Beroun</i>	9.30	9.30 a 17.30
<i>Králův Dvůr</i>		8.00
<i>Loděnice</i>		9.30
<i>Tetín</i>		11.00
<i>Hýskov</i>	17.30	
<i>Chýňava</i>		11.00
<i>Sv. Jan pod Skalou</i>		8.00 hřbitovní kostel sv. Maxmiliána
<i>Nížbor</i>		15.00
<i>Hudlice</i>	15.00	
<i>Vráž</i>	16.30	

 Fotbálek - každou neděli, kdykoli bude počasí přát, po večerní mši svaté cca od 18.30 hod. se koná na farní zahradě v Berouně fotbalový zápas. Vítání jsou všichni bez rozdílu věku.

 Úklid kostela sv. Jakuba - sobota **11. října 2008** ve 14,00 hodin.

 Příprava dospělých ke křtu. Od počátku školního roku začnou pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají. Setkání budou probíhat v budově fary **každou středu od 18.00 do 19.00 hodin.**

 Biblické hodiny. Ke společným biblickým hodinám se letos budeme scházet pravidelně **každé úterý po večerní mši sv.** Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.

 Hovory o víře. Ve čtvrtek po mši sv. od 18.15 budou v budově kaplanky pravidelné Hovory o víře. Letošní témata se budou věnovat především dějinám církve.

2. 10. Židokřesťané a pohanokřesťané., **9. 10.** Sv. Pavel - cesty budící úžas.

16. 10. Sv. Pavel - životem i smrtí hlasatel radostné zvěsti, **23. 10.** Křesťané "nepřátelé" lidského pokolení.

 Ministrantské setkání v sobotu 11. října na Tetíně. Ministranti (cca 10-15 let) jsou opět zváni ke společnému setkání. Sraz v 10 hodin v kostele sv. Ludmily na Tetíně. S sebou ministrantské oblečení, 50 Kč, sportovní oblečení a obuv. Oběd a svačina zajištěny. Předpokládáný konec cca v 16 hodin. Je možno zajistit případný odvoz z Berouna a návrat tamtéž. Bližší informace P. BenediktHudema.

 Výuka náboženství probíhá pravidelně také v Loděnici ve čtvrtek od 15.30 do 16.15 hod. Informace: mladší děti Iva Vašků, starší děti P. BenediktHudema.

 Setkávání maminek: Hola, hola, maminky! Přijďte mezi nás - scházíme se pravidelně jako celý loňský rok - každou **středu od 9.00 hodin** na farní půdičce - a rádi vás (a samozřejmě vaše děti) mezi sebou uvidíme.☺ Rozhodnete-li se přijít, neváhejte kontaktovat Hanku Štusákovou na tel. 602 610 893 a pro informaci zkuste případně juknout na <http://www.omadeg.cz/farnostberoun/pastorace/maminky.htm> LK

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý **21. října** se v Žebráku uskuteční setkání kněží berounského vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v kostele sv. Vavřince v 9.00 hodin.

 Františkánský klášter v Hájku. Program poutí v roce 2008: **4.10.** sobota mše sv. v 10:30, ze slavnosti sv. Františka; P. Vladimír Slámečka OP, **11.10.** sobota mše sv. v 10:30, Panny Marie Růžencové; P. Vladimír Slámečka. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

 Hudební festival VOX 008. Zveme vás **22. listopadu 2008** do budovy Komunitního centra Matky Terezy (stanice metra C - Háje) na 5. ročník tohoto hudebního festivalu, který je znám pestrou přehlídkou toho nejlepšího z křesťanské hudby.

 Osmičky v kostele sv. Petra a Pavla 8. 10. 2008 v 19:30. Srdečně vás tedy opět zveme do našeho kostela na koncert komorního sboru **Bach-collegium Praha: "Česká duchovní tvorba 19. a 20. století."** Pod taktovkou Jiřího Mátlů zazní sborová díla Antonína Dvořáka a jeho současníků (Picka, Wiedermann, Horák). Koncert zakončí Missa in B od V.E.Horáka. Na varhany se představí Miroslav Navrátil. Více o sboru také na www.bachcollegium.cz

 Benefiční koncert hospicového sdružení Cesta domů v pátek 10. 10. v 19:00 v Arcibiskupském paláci (Hradčanské nám. 16, Praha 1). Na koncertě vystoupí Zemlinského kvarteto a Penguin Quartet. Po koncertě bude možnost setkat se se zaměstnanci a dobrovolníky hospice, a podpořit hospic darem či zakoupením dárků. Den otevřených dveří v Knihovně Cesty domů (Bubenská ul. 3, Praha 7) dne 11. 10. vyplní od 10.00 do 16.00 hodin aktivitu s názvem Kytička pro hospic, Pohádky pro děti, Listování a U Čapků doma. Rezervace vstupenek na koncert je možná na e-mailu knihovna@cestadomu.cz nebo na telefon. čísle +420 775 055 207. Kontakt a více informací: www.cestadomu.cz

KMŠ

 Bleší trh. Ve **středu 22. října 2008 od 8,00 do 16,30 hodin** pořádá Křesťanský klub ve spolupráci s maminkami z farnosti **v prostorách bývalé kaplanky na berounské faře bleší**

trh, jehož veškerý výtěžek bude i tentokrát věnován ve prospěch naší mateřské školy. Na tento bleší trh sbíráme již nyní **dětské oblečení a obuv, sportovní potřeby, hračky, knížky a oblečení pro nastávající maminky**. Prosíme vás všechny, kdo byste mohli přispět třeba jen několika věcmi, abyste své dary předali ve školce kdykoli v pracovních dnech od 7,00 do 16,00 hodin, nejpozději však do 17. 10. 2008. **Velmi prosíme pouze o zachovalé věci. Děkujeme předem za všechny vaše příspěvky a srdečně vás zveme k levnému nákupu!**

Skauti

 Schůzky **dívčího kmene** v novém školním roce: **SVĚTÝLKA** - čtvrtky 16.00-18.00 hodin pod vedením Veroniky Rejskové a Dominiky Kodrasové. První schůzka 11. 9. **SVĚTLUŠKY A LASIČKY** - pátky 16,00-18,00 hodin pod vedením Marie Stielové a Kristýny Kodrasové.

 Schůzky **chlapeckého kmene**: **VLČATA** každý pátek od 16.00 do 18:00 hodin. První schůzka bude 12. zář. **OCELOTI**: Budeme se scházet v pátek od 16.00 do 18.00 hod. v klubovně na faře.

 Bude jásoť, bude ples! Milí přátelé, opět se blíží listopadový (tedy předadventní) farní společenský večer a již nyní je třeba se na něj intenzivně chystat. Na nás je zajištění sálu, hudby, finančního zabezpečení a podobných technických nezbytností, vás prosíme o dvě věci: jako každoročně o jakýkoliv **dárek do tomboly**, jejíž výtěžek půjde na konto Podpora KMSŠ (díky obětavosti a ochotě personálu se vybírá již nyní v KMSŠ), a o **poznámku ve vašich diářích**. Chceme pro lepší dopravní i finanční dostupnost uspořádat ples opět v Berouně v osvědčené Sokolovně, ale vzhledem k obsazení sálu domácími sokolskými akcemi se náš ples bude konat s největší pravděpodobností **již 14. listopadu!** Prosíme, počítejte s tím, lístky budou k zakoupení koncem října u pořadatelů a od začátku listopadu též v KMSŠ v areálu berounské fary. *Iva Vašků 602 945 017, Iva Průšová 606 933 521, Petra Kodrasová 720 249 248.*

 Letem světem - Bolívie. Ve středu 15. října 2008 od 17,45 hodin (před mší svatou)! Zveme vás na další z cyklu cestopisných promítání. Tentokrát nás bude země, kde 90% obyvatel je indiánského původu, provázet pan Jaromír Tejkl, který se vedle povídání o zdejších obyvatelích, o jejich úctě k mrtvým, o náhorní plošině Altiplano, jezeru Titicaca a amazonských pralesech s námi podělí o zkušenost, jak se v Bolívii slaví největší křesťanské svátky - velikonoce.

Diář Manželského společenství

 V letošním roce nebude pravděpodobně manželské společenství pravidelné, nýbrž nárazové dle domluvy; s rozrůstajícími se ratolestmi i farními akcemi už není potřeba manželů scházet se asi tak akutní. Nicméně **ve středu 8. 10.** budeme mít příležitost k setkání. Sejdeme se **na půdičce farní klubovny cca ve 20 hodin** (po mši svaté). Pokud můžete vzít sebou něco ke kávě a čaji, bude vítáno. Pokud můžete vzít s sebou alespoň nějakého manžela (potažmo manželku) bude ještě lépe, manželské společenství má tak hned jiný náboj. Dále je vítána jakákoli iniciativa ve formě nápadu na neotřelou činnost v novém školním roce, knihu ke čtení na pokračování ap. *I. Vašků 602 945 017*

- **Výlet pro mladé** se uskuteční **27. - 28. října**. Odjezd v pondělí v 15 hodin od budovy fary. Návrat v úterý ve večerních hodinách. Spacák a karimatku s sebou. Bližší informace P. Benedikt Hudema.
- **Setkávání mládeže** v přízemí farní budovy. Od pátku 5. září začínají opět pravidelná setkávání mládeže (od 15 let). Zveme k přátelskému posezení, hovorům o víře, modlitbě atp. Letošní téma - Písmo svaté. „*Kdo nezná Písmo, nezná Krista.*“ Bližší informace P. Benedikt Hudema (benedikthudema@atlas.cz, 724 209 774).
- **Kavárna u Vyhořelé svíčky**. Každé pondělí během školního roku od 15:30 do 21 hod. v prostorách křesťanské kavárny vedle Arcibiskupského gymnázia na Náměstí míru. Možnost posezení s přáteli, křesťanská hudba, nabídka her, příležitostný kulturní program.

FARNÍ CHARITA BEROUN

- **Farní charita Beroun oznamuje nové pracoviště ústředí organizace:** Tyršova 510 (budova TJ Sokol), 266 01 Beroun 2.

Zprávy odjinud

- **Čteme v listech apoštola Pavla.** V rámci Roku svatého Pavla připravilo Pastorační středisko cyklus setkání tematicky zaměřených na osobnost apoštola Pavla. První přednášku na téma "Svatý Pavel jako člověk" pronese Kateřina Lachmanová ve středu 8. října v 19:30. Dalších přednášek se ujali Mons. Aleš Opatrný a P. Angelo Scarano. Setkání se budou konat vždy ve středu – 8., 15., 22. a 29. 10.; 5. a 12. 11. 2008, a to od 19.30 hodin v Pastoračním středisku v Praze 6 (vstup z Kolejní 4). Pro účast na semináři není předchozí přihlášení nutné.

Program: **8. 10. 2008** Ph.Lic. Kateřina Lachmanová, Th.D.: *Svatý Pavel jako člověk*, **15. 10. 2008** Mons. Doc. Aleš Opatrný, Th.D.: *Co učí o modlitbě a jak se sám modlí svatý Pavel*, **22. 10. 2008** P. Angelo Scarano, Th.D., S.S.L.: *Apoštolská služba a utrpení („Ve slabosti se projevuje moje síla“ - 2 Kor 12,9)*, **29. 10. 2008** Mons. Doc. Aleš Opatrný, Th.D.: *Život z Ducha, Dary Ducha, ovoce Ducha*, **5. 11. 2008** Mons. Doc. Aleš Opatrný, Th.D.: *Jistota vyvolení*, **12. 11. 2008** P. Angelo Scarano, Th.D. S.S.L.: *Víra, nebo skutky? (Na základě čeho člověk dochází spásy?)*

Rok věnovaný apoštolovi národů svatému Pavlovi, vyhlásil při příležitosti dvoutisíciho výročí světceva narození papež Benedikt XVI. Rok sv. Pavla byl zahájen 29. června 2008 a potrvá do 29. června 2009.

- **Nová forma pomoci na opravu baziliky sv. Václava ve Staré Boleslavi.** Stará Boleslav: **Bazilika sv. Václava** je neodmyslitelným místem spojeným především s Národní svatováclavskou poutí, která se letos, v průběhu Svatováclavského roku, uskutečnila v sobotu 27. 9. Veřejnou sbírku pořádá **Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi**. **SMS zprávu** můžete zasílat ve tvaru: **DMS VACLAV**, a to na telefonní číslo 87 777. Na generální obnovu památné baziliky, která svým stářím i uměleckou výzdobou patří k nejhodnotnějším sakrálním stavbám zachovaným na našem území, přispívá Ministerstvo kultury ČR i další jednotliví dárci. Vzhledem k neutěšenému stavu tohoto architektonického

klenotu s neobyčejným duchovním významem je však zapotřebí nepoměrně více finančních prostředků. Proto se Kolegiátní kapitula rozhodla nabídnout i tuto novou formu pomoci. *Více informací:* Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, Václavské nám. 1, Stará Boleslav, P. Vladimír Kelnar, probošt, mobil.: + 420 602 204 213, + 420 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz.

 Kurzy Alfa v Praze - Liboci. Alfa je dvanáctitýdenní cyklus setkání nad základy křesťanství. Program začíná společnou večeří a pokračuje promluvou na dané téma a následnou diskusí ve skupinkách. Kurzy Alfa nabízejí možnost poznat nové přátele a společně se zamýšlet nad smyslem života. Příspěvek na pokrytí výdajů je dobrovolný. Kurzy Alfa budou probíhat každé úterý od **23. září** do **9. prosince** 2008 od 19:00 do 21:30 hod. v Centru Malejov, Praha 6 - Liboc, Libocká 41, vedle kostela sv. Fabiána a Šebestiána. Kurzy jsou určeny pro všechny, kteří se chtějí seznámit s křesťanstvím a s křesťany, nebo prohloubit svoji víru. Přihlásit se můžete u Pavly Fabianové, tel: 311 678 319, mob. 776 712 084, e-mail: p.f.2000@seznam.cz.

 Společné přípravy na život v manželství v roce 2008/2009. Snoubenci, kteří chtějí uzavřít manželství v katolické církvi (svatba v katolickém kostele), procházejí v posledních měsících před svatbou přípravou. A toto je aktuální nabídka jedné z osvědčených forem přípravy! Cílem přípravy je ukázat na nesmírný význam a hodnotu manželství a dát snoubencům příležitost k intenzivnímu společnému zamyšlení se nad různými aspekty manželství. Přitom snoubenci odhalují rozdíly v chápání a prožívání těchto aspektů (i tam, kde o nich dosud nevěděli) a hledají, jak a zda vůbec lze tyto rozdíly integrovat do společného celoživotního projektu manželství. Přípravu je rozumné neodkládat na poslední chvíli. V nabídce Centra pro rodinu jsou různé formy přípravy na život manželství, které probíhají vždy pro větší či menší skupinu snoubenců. **Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském** a Křesťanská psychologická poradna Thákurova 3, 160 00 Praha 6 <http://cpr.apha.cz> | <http://manzelstvi.cz> mail: cpr@apha.cz telefon a záznamník: 220 181 777

 Adventní rekolekce pro manželské páry. V sobotu 29. 11. pořádá Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském tradiční rekolekci pro manžele od 9 do cca 16 hodin v Komunitním centru sv. Prokopa v Praze - Butovicích. Obnovou bude doprovázet P. Vojtěch Kodet O.Carm na téma "**Připravte cestu Pánu**". Polední občerstvení bude zajištěno. Doporučený příspěvek na provozní náklady rekolekce je 100Kč na manželský pár.

 Svátek sv. Faustyny Kowalské na Vyšehradě. Sestry z Kongregace Matky Božího Milosrdenství Vás srdečně zvou na společnou oslavu svátku svaté Faustyny Kowalské a zároveň 70. výročí jejího narození pro nebe v neděli 5. října 2008 v bazilice sv. Petra a Pavla na Vyšehradě. **Program:** 15.00 – Hodina Milosrdenství v Šancovské kapli, 15.30 – Promítání filmu *Faustína v řeholním domě sester Matky Božího Milosrdenství (K rotundě 81/6)*

 Pracovní brigáda ve Staré Boleslavi. Další pracovní brigády v rámci záchrany areálu baziliky sv. Václava ve Staré Boleslavi se konají o sobotách 18. října a 15. listopadu 2008. Začátek je vždy v 9:30 na děkanství u sv. Václava. Občerstvení zajištěno. Pracovní oblečení s sebou. Pořádá: Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz

 Rekolekce s P. Józefem Augustynem SJ. Ve dnech 14.-16. listopadu 2008 se v Pastoračním středisku v Praze uskuteční již tradiční rekolekce tentokrát na téma: Život člověka je zápas. Program bude zahájen 14. 11. v 18:00 slavením eucharistie a zakončen v neděli 16. 11. v dopoledních hodinách. Témata: krása i zranitelnost lidského života; i kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se

zla; boj Abraháma a dalších velikých postav SZ; vítězný Ježíšův zápas; Neposkvrněná Panna – znamení definitivního vítězství... Po zaslání přihlášky dotyčným pošleme podrobnější informace se složenkou k uhrazení nákladů na kolekci – 150 Kč. Přihlašujte se nejpozději do 7. listopadu 2008 elektronickým formulářem nebo na adrese: Arcibiskupství pražské, Pastorační středisko, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 754 (705), e-mail: kancelar.ps@vira.cz

Osmdesát let kongregace Cyrilometodějek

Když bylo před osmdesáti lety založeno společenství sester svatých Cyrila a Metoděje, dalo si za úkol zaměřit se na více činností. Podle přání tehdejšího arcibiskupa Stojana se kongregace soustředovala zejména na sjednocování východních a západních křesťanů. Tyto úkoly sestry plnily i za těžkých dob komunismu, takže od devadesátých let minulého století působí sestry i na Ukrajině. První představená kongregace matka Růžena Marie Nesvatbová se zaměřila na pomoc mentálně postiženým dětem a na zakládání ústavů pro ně. Kongregace je tak v Brně zřizovatelem dvou škol. Další sestry z dvaadvadesátčlenného společenství pracují například v klášteře na Velehradě, kde pečují o staré sestry, nebo v exercičním domě Stojanov pro postižené děti.

Věříme, že k nám na podzim 2003 přišly dvě sestry této kongregace řízením Božím. Tetínská fara, která od příchodu P. Dvorského v roce 1959 byla azylem pro všechny potřebné, jeho odchodem osiřela. Příchodem sester Jany a Kláry znovu ožila, i když bylo třeba úsilí mnoha ochotných rukou. Teď se tady schází ke své činnosti mnozí z širokého okolí. Najdou zde srdečné přivítání i příjemné prostředí. (Pravidelně se zde v duchu sjednocování konají také řeckokatolické bohoslužby.)

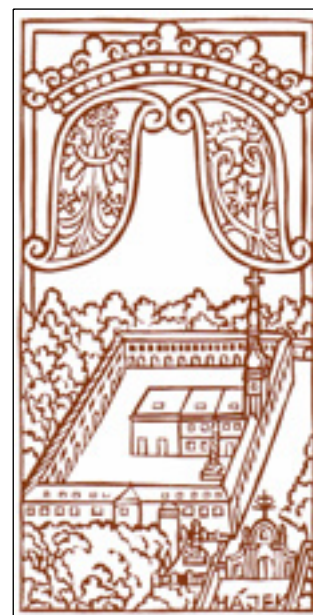
Práci sester oceňují nejen křesťané. Obě si získaly uznání a obdiv i představitelů samosprávy, neboť nechybí na žádné akci na pomoc lidem. Sestru Janu znají na celém Podbrdsku jako ředitelku farní charity i jako motor a organizátorku řady akcí na pomoc postiženým.

Sestry cyrilometodějky působí na místě posvátném pro celý náš národ, tam kde stojí křesťanská svatyně, kaple svaté Kateřiny. Zde žila kněžna Ludmila, která vychovávala svého vnuka Václava. V těchto místech našla 15. září 921 mučednickou smrt. Křesťanské myšlenky se odtud šířily a dnes jsou pokračovatelkami této evangellizace právě cyrilometodějky. Věříme i v jejich další budoucnost, vždyť dnešní církve i společnost je tolik potřebují.

Jaroslav Vacík

Co se dělo: Obrázek z Hájků

Letošní pouť na mariánském poutním místě v Hájků u Prahy se skutečně povedla. Sluníčko vesele svítilo, a tak se ke cti svátku Panny Marie sešlo na 200 poutníků. Při mši svaté pod vedením bratří františkánů koncebrovali i kněží z okolních vikariátů. Otec Michal Pometlo, OFM vyzdvihl v kázání úlohu Panny Marie v našem každodenním životě. Závěrem Otec provinciál opět seznámil přítomné se stavem oprav tohoto památného duchovního stánku tolik poničeného za dob totalitního režimu. Za tímto účelem byla pro návštěvníky připravena tombola, jejíž výtěžek byl určen na opravy. V ambitech lákal stánek s hodnotnou literaturou, a kdo toužil po duchovním ztišení, měl celý den k dispozici refektář s výstavou Nejsvětější Svátosti. Pro ukojení materiálnějších potřeb sloužil teplý bufet s klobáskami, a kdo měl svačinu z domova, dostal alespoň pouťové koláčky. Odpoledne se konal koncert manželů Radových. Pamětníci, pravda, vzpomínají na zlaté

redakční archiv

časy hájeckých poutí s nočními modlitbami, pobožnostmi u jednotlivých oltářů, na slavné mše i řady stánků, ale my, co to nepamatujeme, cítíme slávu tohoto místa především ve spojení s Ukřižovaným Vykupitelem a Jeho Matkou Marií. A toto spojení je pro nás stejně jako i pro naše předchůdce na tomto mariánském poutním místě stále živé.

-atm-

Svědectví: Ozvěny z konference

Té charismatické. V Brně. Abych ji stihl, zkracuji koupání/sněmování kdesi na Floridě mezi (alli)gátory a raketoplány (a Disney landem – poznámka pro menší čtenáře). Stejně ze zaoceánského stroje firmy Delta přestupuji v Praze do autobusu Studentské Agentury až ve

čtvrtek po poledni. Takže v Brně stíhám již jenom večeri v pizerii. Účet zní na sedm lidí. Ano, velká rodina mě vždy naplňuje radostí.

Po večeri se ještě vracíme do veletržního výstaviště, místa konference, kde zrovna dohrává cimbálová muzika. Přestože tento druh hudby mám rád, některé písničky mi nezněly úplně košer. K tomu byla nabídka moravských vín k posezení s přáteli. Mám trochu slabost pro víno. Ale má tělesná schránka trpí velkým darem od Pána: kdykoliv vypiji večer dvě sklenky vína, zejména domácí, české produkce, tak mě následující ráno bolí hlava. Ostatně mám ještě lepší argument proč nepít. Když něco vypiji, tak Hospodín již ke mně nemusí/nemůže, neboť jsem již byl potěšen. Takže si říkám, zda by nebylo lepší napříště zařadit do čtvrtečního večera nějakou jinou nabídku.

Pátek pro mě již probíhá „normálně“. Nedopřeji si zůstat v posteli do oběda, na což bych měl podle zákona šestihodinového jet lagu (tryskového posuvu) nárok. Ranní přednáška plukovníka Holuba byla snad nejlepší z těch, co jsem kdy od něj slyšel. Odpoledne přednáší pater Karas a pak již přichází večerní pestrá nabídka dělených programů. Netrpím bilokací, a tak „vypouštím“ Kodeta – ostatně i beze mne měl narváno - a jdu do vedlejšího pavilónu na biblické tance. Cítím k nim sympatii již snad deset let, co jsem je viděl/zakusil poprvé. Našinci se pod slovem „tanec“ vybavují jiné asociace, než čím žijí tyto – biblické, židovské, či izraelské. Byly prý složeny/vymyšleny nedávno a mají za účel oslavovat Hospodina. Každým krokem či gestem. Na konferenci jsou vedeny již tradičně komunitou Blahoslavenství. Komunita funguje v malém stavení ve stínu slavného Svatého kopečka u Olomouce. Tanec vyučuje vysoká štíhlá sestra Lucie, má krajanka od Žiliny. Původně myslím doktorka psychologie. Podrobně vysvětluje každý pohyb těla oslavující Hospodina při tanci. Lucie je půvab sám. Ne, té by bylo škoda „jenom“ pro dráhu manželky a matky. Ano, Lucie jako by byla stvořena patřit jenom Pánu. A taky že patří. Mezi dvěma stovkami tančících ve třech kruzích je i má známá, matka od čtyř malých dětí. Terezu jsem „zbaňkoval“ já, aby se šla na tance podívat. Vidím slzy v jejích očích. Z tance je celá unesená. Po skončení mi pak říká, že v biblických tancích spatřuje křesťanskou analogii cvičení jógy. Ne, tento večer byl určitě košer, abych užil příhodného cizího slova. Kdo se nadchl díky tomuto líčení, může se podívat a zakusit biblické tance přímo v oné komunitě. Pořádají tam několik „tanečních“ víkendů do roka.

Fokote kávé. Je pátek odpoledne. Stojím ve frontě před automatem na kávu. *Hútam*, že by to mohla být příležitost jak vyřešit den mírného postu drobným odřeknutím – dát si kávu bez mléka. Já mám totiž celoživotně slabost pro mléko. Vlastně i kafe si myslím dávám jenom kvůli tomu

mléku v něm. No ale pro tentokrát nějak nemám sílu k drobnému pokání. Mezitím pozoruji chlapíka ve frontě přede mnou, automat ne a ne pozřít jeho kovovou "pajsku". Šáhnu do své peněženky a nabídnu mu desetiminci, za kterou si úspěšně nakoupí svůj nápoj. Pak je již řada na mně a hodlám si dát kafe s mlékem. Stojí ale deset korun a já mám již jenom osm korun v mincích, za což lze pořídit jenom kafe bez mléka. Takže drobný půst se vyřešil s cizí pomocí. Příběh měl ale ještě pokračování. Onen obdarovaný byl v kolárku a byl na rozpacích, kdy že mi peníze vrátí. Já si ale myslím, že bychom se neměli *furt* pít po úplné spravedlnosti. Jednou dám já někomu cizímu cigaretu a podruhé zas někdo mě. To je ale jenom průměr. Nechci vůbec povzbuzovat ke kouření – v blízkém příbuzenstvu zakouším již léta tragédii tímto způsobem... Líbí se mi, co říká můj kolega Václav: „Svět je v podstatě nespravedlivý“. Ono je to možná dobře. Pak má Bůh příležitost dorovnávat všechny ty křivdy ze své peněženky. A abych dokončil příběh s kafem, co se nestalo asi tak za hodinu? Je mše, jdu k svatému přijímání (mnohost kněží, mnohost "front"). A hádejte, kdo mi podává Tělo Páně?

Jeden z důvodů, proč jezdím na celostátní konferenci, je potkat známé a povzbudit (se). Tak mezi jinými potkávám sestru Evu. *Dám* s ní řeč: líčí mi, že je nezaměstnaná a že jí manžel odešel do nějaké sekty. Tak mám vnuknutí, že bych ji mohl trochu podpořit. Ale v kapse mám jenom pár *doláčů* z cesty. A ty již teď moc neplatí. Později jsem si vybral z automatu větší bankovku. Zatím ale nepatřím mezi chudé vdovy, které dávají ze svého nedostatku. Ještě, že se v Písmu mluví i o dárcích dávajících z nadbytku. Takže se rozhoduji Evě dát menší částku (ten nadbytek) z vybraných peněz. Ale nevím, jak to provést když okolo nejsou žádní penězoměnci. Pak mě zachrání prodejce vína. Ano, na konferenci, mezi desítkami stánků se zbožnou literaturou. Menší bankovku tedy již mám, ale zas nevidím Evu v tom několikatisícovém davu. A to se již schyluje k nedělnímu obědu a odjezdu. Tak se modlím k Hospodinu. Eva nikde. Spokojuji s tím, že můj úmysl bude zaznamenán zlatým inkoustem do knihy v nebi (jak kdesi vtipkuje Akvinský) a že ještě ani přitom nezchudnu. Až když kolem druhé odpolední přicházím ke koleji, kde jsme bydleli, že si vezmu kufry a odjedu: Koho u vchodu nevidím? Evu, jak se pakuje do něčí Felicie. A bylo. Někdy se modlíme léta za něco a Hospodin nic. A tady reagoval v průběhu několika hodin. Asi proto, že jsem Bohu „stanovil“ *deadline*, do kdy že mne má vyslyšet.

Výše jsem vzpomenu stánek s vínem. Ano, uprostřed všech těch stánků se zbožným obsahem, přímo v hale, kde se všechno to dění odehrávalo. Připomnělo mi to konferenci před pár lety v Ostravě, kde vzadu v předsáli v jednom stánku dobře živená dáma středních let nabízela antikoncepci. Zdarma! Ovšem, tu správnou, mravně nezávadnou. Zatímco se na jevišti přednášeči snažili poradit, jak do božích rukou vydat celý svůj život, v onom stánku zas paní pomáhala, jak uchopit otěže vlastního osudu do svých vlastních rukou. Podobný stánek se již na dalších konferencích neobjevil. Třeba napříště již nebudou v hale ani prodavači vína.

Abych také napsal, co se dělo na jevišti: V sobotu odpoledne doktorka Lachmanová uváděla pásmo svědectví. Někdo (z Prahy?) by se mohl zeptat, co charismatického se může dívat na moravském jihu. To vysvětlila tetka v kroji, kolem sedmdesáti, s šátkem kolem krku. Živě vykládala, jak si oni vedou v jihomoravských Bojanovicích. Zřejmě i za pomoci šikovného kněze od tamtéž. Další svědectví bylo od bratra evangelíka. Rozjeli velkou kampaň: V rámci organizování kurzů Alfa pozvali celé Brno na večeri.

Motto z KCHK 2007

foto av

Přišlo 700 zvědavců. „Chytlo“ se na 200 lidí, kteří celý 12-ti týdenní běh absolvovali. A z nich „zůstala“ osmdesátka. U Hospodina. A to se ještě organizace neúčastnili brněnští bratři z naší římsko-katolické denominace! Alfa ale není cizí ani katolíkům: Dalším svědkem na pódiu je Václav Hron celostátně zodpovědný za kurzy alfa v katolické církvi. Prý je to nepřehlédnutelný týpek, jak soudí Katka Lachmanová. On vykládá, jak zorganizovali s manželkou ve svém bydlišti v Čerčanech u Prahy kurz alfa pro 4 lidi. A tři z nich dokonce přišli do Brna na konferenci. Trochu nepoměr? Jak to tak pozoruji, Hospodin nebývá silný v numerické matematice. No ale, když zvážíme počet obyvatel Čerčan a Brna, tak jednoduchý výpočet trojčlenkou dává, že si Hronovi nevedli zas tak špatně. Samozřejmě kurzů alfa běží v římskokatolické Církvi celá řada. Třeba hned v komunitním centru v Butovicích či u svatých Fabiánů a Šebestiánů.

Sestry účastnice konference: Již na Floridě jsem si říkal, že to zas bude nevyžádaných námětů v podobě vypasovaných a vystřižených triček... V počítačové terminologii se takovým námětům říká spamy. Kupodivu však aby na konferenci tyto oděvy člověk lucernou hledal. Že by zapůsobila přednáška matky představené, sestry Veroniky, drobné to ženy z oné komunity pod Svatým kopečkem? Neboť před rokem či dvěma měla Veronika dělenou večerní přednášku o oblékání – výlučně pro ženské účastnice. Takže díky, Veroniko, a díky všem (oblečeným) sestrám.

Mezi tím obrovským davem se v sále co chvíli důležitě motá čtyřicátník v červené košili. Třeba dbá, aby ze sálu neuniklo příliš mnoho „klimatizace“ a tak podobně? Ale pozor. Je to člověk již podruhé zodpovědný za spunktování celé konference na Brněnském výstavišti -se vši tou vzduchotechnikou a zvukotechnikou – ing. Josef Dvořáček. Co mě ale na něm fascinuje je, že v mládí byl úspěšný písničkář. Řada jeho písní patří do stálého charismatického folklóru. Jeho „Toužím s Tebou být, toužím velebit ...“ je jednou z mých nejmilejších.

Místo ztíšení...

foto av

Konferenci uvádí sympatická dvojice mladých manželů Hronových – tatínek je ten alfista popsaný výše. Při moderování jim „pomáhá“ starší pán svými šprt'ouchlaty. Takže na Hronovy někdy vyzbyde jenom upřesňování informací, jak užívat toalet a tak. Že by snad za rok chtěl tento člověk vystřídat manžele Hronovy?

Ještě pár dojmů z přednášek. Monsignor Aleš ve své nedělní promluvě řeže vzduch svou neúprosnou exaktní logikou strojního inženýra. Jen jakoby byl *Opatrnější*, než bývá jeho zvykem. Možná aby dostal svému příjmení?

Doktorka Katka Lachmanová na letošní konferenci byla ve formě – díky za pěknou přednášku. Pater Vojtěch Kodet nezklamal. Opět. Ostatně, jak všichni očekávali. Letos jsme nemuseli překonávat ani jazykovou bariéru. Rozuměj: mezi přednašeči nebyli cizinci. Možná, že by se ale jeden přece jenom snesl. Taky bych rád viděl, kdyby organizátoři přizvali na jeviště nějakou novou tvář. Jistě by se zdavu čtyř tisíců lidí jedna dvě našly.

Že jsem nenapsal vše? Či jsem nenapsal skoro nic? Zejména, co bylo obsahem přednášek? Ano, paměť mi již tak neslouží, abych uměl reprodukovat všechna ta moudra vyřčená na jevišti. Dříve jsem si vše zapisoval. A pak doma - nečetl! Teď si již jenom objednámpetrojku či co a pak si jednotlivé přednášky pouštíme se ženou, když žehlíme prádlo, tedy ona žehlí. A já jenom poslouchám. Nestihám totiž dělat dvě věci najednou... Nosiče jsou k objednání na emailové adrese konference.brno@email.cz, či na telefonu 777087736. Ale pro dojmy, zejména ty vlastní,

je potřeba se fyzicky, živě zúčastnit. Takže zvu na 8. až 12. července 2009, dá-li Pán, opět do brněnského výstaviště.

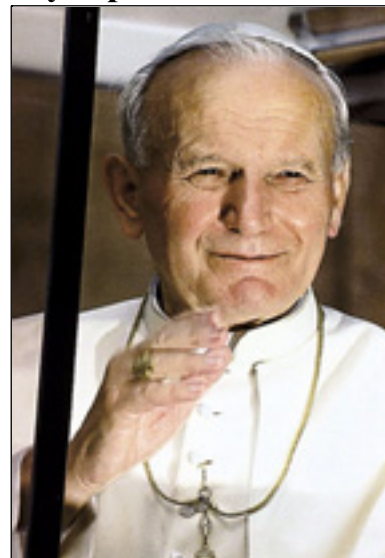
Marián Fabian

Stalo se před třiceti lety

Jan Pavel II. – „Nebojte se!“

Dne 16. října 1978 se v pozdním odpolední konečně objevil nad Sixtinskou kaplí bílý kouř; v tom okamžiku jsme ale ještě netušili, že zároveň zahřmělo z děla: byla prolomena tradice italských papežů a papežem byl poprvé v dějinách zvolen Slovan, jehož konkláve s nečekanou odvahou vybralo z druhé strany železné opony. Ti, kdo stáli poblíž nově zvoleného papeže, tvrdí, že zůstal chvíli bez pohnutí, zesinal, jako kdyby byl mrtvý. Přijal své zvolení a oznámil své jméno: Jan Pavel II. Poté jej odvedli do sakristie Sixtinské kaple a oblékli do bílého roucha. A stal se papežem, jako by jím byl odjakživa.“ (André Frossard – Portrét Jana Pavla II.)

Kardinál Karol Józef Wojtyła (čti karol juzef vojtyua) oslavil 18. května 1978 své osmapadesátiny. Oslava se konala v Římě u jeho přítele od dob studií, krajana Mons. Andrzeje Deskura. U oběda všechny překvapil čestný host, státní tajemník Vatikánu Mons. Jean-Marie Villot, svým prohlášením, že Polák Karol Wojtyła by v případě volby nového papeže mohl získat většinu hlasů. Když se pak v srpnu skutečně Vatikán připravoval uprostřed letního horka na konkláve, zaslechl 24. srpna kardinál Wojtyła, když právě sloužil mši svatou, jednu řeholnici, jak se modlí, aby si ho Bůh vybral za Svatého otce. Pochopil, že ho v Římě opravdu pokládají za schopného kandidáta na papežský stolec, za *papabile*, jak říkají Italové.

redakční archiv

V srpnu byl papežem zvolen italský kardinál Albino Luciani a přijal jméno Jan Pavel I. Karol Wojtyła se v září vrátil z Říma do Krakova. 29. září měl sloužit mši svatou ve wawelské katedrále; ještě předtím se však dověděl od svého šoféra, že Svatý otec v noci zemřel. Kardinál Wojtyła zbledl, omluvil se pro bolest hlavy a odebral se do své kaple, kde o samotě strávil několik hodin.

Od začátku října pobýval opět v Itálii, chystalo se nové konkláve. 14. října se dověděl, že jeho přítel Andrzej Deskur těžce onemocněl, a okamžitě se za ním vydal do nemocnice Gemelli. Pak zmeškal autobus do Říma a na konkláve, které se vpozdvečer sešlo v Sixtinské kapli, nakonec dorazil stopem. Bylo tu sto jedenáct kardinálů; přísahou se zavázali dodržovat konklávní tajemství a pak, izolovaní od vnějšího světa, odešli spát do strohých cel v paláci Borgia. Druhého dne se dva hlavní italské kandidáty brzy octli mimo hru. Vídeňský arcibiskup kardinál Franz König pak navrhl mladého polského kardinála Karola Wojtylu. Ten byl známý již z jednání 2. vatikánského koncilu, kde se aktivně účastnil projednávání některých důležitých otázek, a tak získal v osmém kole hlasování devadesát devět hlasů, byl zvolen a stal se 264. papežem.

16. října přesně v 18 hodin a 43 minut se na balkónu baziliky sv. Petra objevil kardinál Pericle Felici a pronesl slavná latinská slova „**Habemus papam! – Máme papeže!**“ Na náměstí byly shromážděny tisíce lidí, když jim oznamoval, že byl zvolen Slovan, Polák Karol Wojtyła, jehož kromě církevních kruhů v Římě téměř nikdo neznal. Byl to první neitalský papež od let 1522 - 1523, kdy byl papežem Holanďan Hadrián VI., a první slovanský papež vůbec, ještě ke všemu ze země za železnou oponou. Kromě toho byl při svém zvolení nejmladším Svatým otcem od r. 1846. Když se objevil na balkónu baziliky sv. Petra, aby požehnal davům, získal si rázem srdce všech Italů, protože promluvil italsky: „**Nevím, jestli se vyjadřuji dost jasně ve vašem... v našem italském jazyce. Pokud udělám chybu, opravte mě, prosím! ...**“

Jak na zvolení nového papeže reagovaly komunistické země? Státní úřady, vlády i komunistické aparáty byly velmi podrážděné. Bylo jasné, že jim zásadový Karol Wojtyla nikdy nepodlehne, bylo také jasné, že jeho pontifikát bude pro věřící ve východním bloku obrovskou posilou. Nejsilnější reakce se projevily samozřejmě v Polsku – zpráva se rychle rozšířila po celé zemi, katolíky zaplavila nesmírná radost a zadostiučinění, komunisté byli podrážděni. Krakovské staré město se večer zaplnilo jásajícími davy, na hlavním náměstí tančili mladí křesťané se svíčkami v rukou.

22. října se na římském náměstí před bazilikou sv. Petra shromáždilo na tři sta tisíc lidí, aby byli svědky intronizace Svatého otce. Mše svatá se zúčastnily hlavy mnoha států, králové, patriarchové pravoslavné církve, canterburský arcibiskup... Slavnost začala v deset hodin, vysílalo ji 44 televizních stanic, a proto ji mohlo sledovat 1,5 miliardy lidí na celém světě. Mons. Felici zavěsil papeži kolem krku pallium, a to byl jediný vnější posvátný symbol papežovy moci, protože už i jeho předchůdce si odmítl nasadit tiáru. Potom přicházeli kardinálové, aby poklekl před novým Svatým otcem. Když poklekl polský primas **Stefan Wysziński**, Jan Pavel II. vstal a objal ho. A také objal našeho pražského arcibiskupa, kardinála **Františka Tomáška**, léta pronásledovaného komunisty. Mše svatá skončila až ve čtrnáct hodin, taková to byla slavnostní a radostná událost.

Nejsilnějším okamžikem se stala výzva Jana Pavla II. adresovaná všem křesťanům: „**Bratři a sestry, nebojte se! Otevřete Kristu dveře dokořán!**“ A ono slavné „**Nebojte se!**“ zopakoval ještě několikrát.

Francouz André Frossard o tom napsal: „**Ti, kdo ten den zažili, nikdy na něj nezapomenou. Dav se tísnil na náměstí sv. Petra. (...) Náhle se objevil rybář lidí, zcela podoben těm, jež Kristus povolal na břehu Tiberiadského jezera. Dalo by se říci, že přichází nikoli z Polska, ale z Galileje, se sítí přes rameno a s evangeliem pod paží, že mezi ním a Petrovým hrobem skrytě přítomným pod bazilikou se smazal časový odstup. Často jsem mluvil o svém prvním dojmu: pod mramorem chrámu svatého Petra se vynořil Neronův cirk, dějiny náhle vypadly ze své horizontální osy do vertikály. Muž v bílém oděvu před námi měl postavu apoštolů a jeho první slova „Nebojte se!“ byla vyřčena hlasem, který budil dojem, že rozezvučí všechny římské zvony a který nás vyzýval k svědectví. Dalo by se říci, že je v době pronásledování vyřkl u brány Kolosea papež z katakomb, který zval věřící, aby jej následovali do lví tlamy. (...) Plakal jsem i já, stejně jako všichni, aniž jsem vlastně věděl proč. Měl jsem pocit, že se účastním mimořádné události, viditelného spojení záměru Prozřetelnosti s určitým okamžikem lidských dějin, který je jen málokdy možné hmatatelně zachytit.**“

Lidmila Fričová

redakční archiv

SYD WYD 08

Pod tímto kódovým označením se v daleké Austrálii odehrálo jubilejní 10. světové setkání křesťanské mládeže a my jsme měli to štěstí, že jsme se mohli zúčastnit dění přímo na místě.

Program našeho putování byl rozdělen do několika různých bloků. První blok sám o sobě byla cesta do Melbourne, kde se konaly „Dny v diecézích“. Ta byla, krátce řečeno, dlouhá. Do Brna jsme se dostali ještě za pomoci rodičů, ale dál na vídeňské letiště jsme již museli sami. Inu, zas tak sami ne, v Brně jsme se přidali ke skupině dalších asi 30 českých poutníků. S většinou z nich jsme se obratem seznámili a drželi jsme se pospolu po celou dobu setkání. Zde jsme poprvé nasáli poněkud

jinou atmosféru, než na kterou jsme zvyklí. Přes počáteční rozpaky byli lidé velmi vstřícní a veselí. Po krátké modlitbě a požehnání na cestu jsme vyrazili směr Rakousko. Od začátku bylo ve vzduchu cítit, že nejsme jen obyčejní turisté, že nás čeká něco velkého, ale málokdo věděl co vlastně. Již cestou do Vídně jsme si začali oprašovat i rozšiřovat naše znalosti lidových i umělých písniček a v družné náladě jsme dorazili do hlavního města našich jižních sousedů.

Pro většinu z nás to byla první zkušenost s mezinárodním letištem, tedy co si budeme povídat, prostě s letištem. Těch „poprvé“ bylo vůbec po celém putování opravdu dost. Poprvé (v životě) jsme byli odbaveni a nasedli do zaoceánského letadla na noční let do Soulu. Poprvé jsme vzletli a pevně věřili, že také poprvé bezpečně přistaneme, což se nám také splnilo. Po několikahodinovém čekání na letišti poblíž

“Dvanáct” apoštolů v oceánu

foto autoři

jihokorejské metropole jsme nasedli na další noční let do Melbourne. Noční snad podle toho, že venku byla tma a města pod námi vypadala jako velmi vzdálený vánoční stromeček (při letech jako byl ten náš ztrácí kvůli časovému posunu slova *ráno*, *poledne*, *večer* i *noc* svůj obvyklý význam; **pozn. aut.**).

V ranních hodinách po šťastném přistání na australském kontinentě naše skupinka založila ostrůvek českých poutníků v jedné farnosti poblíž centra města. Poblíž znamenalo asi hodinu cesty vlakem. (V Austrálii také slovo *poblíž* nabývá trochu jiného významu; **pozn. aut. P**). Později se naše kolonie rozrostla na 70 lidí a další dočasní imigranti z našeho státu bydleli v přilehlých farnostech. Asi by se slušelo poznamenat, že nás celkem bylo 225 Čechů. Ubytování jsme byli v rodinách farníků, kteří nám velkoryse poskytli útočiště ve svých domovech a celý týden nás hostili.

A začal druhý programový blok - Dny v diecézích. Ten byl poněkud volnější. Den začínal mší svatou... “Obyčejná” liturgie všedního dne koncebrovaná najednou asi sedmi kněžími, což je v našich podmínkách dost nepředstavitelné. Pak se každý mohl rozhodnout, co chce dělat. Česká Sekce pro mládež nachystala dva výlety po krásách tohoto světadílu, které jsme s povděkem absolvovali – cesta po pobřeží „Great ocean road“, kde se jeden za druhým otvíraly neopakovatelné výhledy na skalnaté pobřeží Tichého oceánu, které se po šesti hodinách cesty, upřímně řečeno, začaly drobet opakovat. Vrcholem tohoto výletu bylo „12 apoštolů“, kamenné sloupy čnějící z mořského dna jako u nějakého gigantického antického chrámu. Bohužel zub času nahlodil i takové stálice, jakými byli apoštolové, a do dneška se jich zachovalo jen sedm. Za zmínku stojí i krátká zastávka na prohlídku zbytku deštného pralesa, který by v Austrálii asi hledal málokdo... Hitem naší výpravy se stalo prakapradí, snad pro jeho libozvučné pojmenování.

Druhý výlet byl spíše za australskou faunou do Healsville, kde se nacházela zoologická zahrada typických místních živočichů vznešeně nazvaná „safari“. Zázitek z krmení klokanů byl ještě přebit setkáním s ptakopyskem či probuzeným koalou, což je ještě mnohem vzácnější než samotný koala.

Při prohlídce centra města jsme měli to štěstí, že se nás ujali dva místní studenti, kamarádi jedné spolupoutnice, a provedli nás po krásách Melbourne. Místní organizátoři také připravili na jeden večer koncert pravděpodobně místních umělců, my si ale spíše užívali velmi přátelskou a družnou atmosféru panující mezi posluchači ze všech končin světa. Kdy jindy si popovídáte a posléze se vyfotíte s lidmi z Hondurasu, Libanonu či Chile? Kuriozitou na tomto koncertě byla

skupinka iráckých poutníků na křesťanském setkání hrdě mávající národní vlajkou, na které je arabsky napsáno „Allah akbar“, v překladu Aláh je veliký.

Ke konci „Melbournské anabáze“ jsme slavili zahajovací mši (zároveň jako zakončení Dnů v diecézích) v Telstra Dome, stadionu pro australský fotbal, které se účastnilo okolo 40 000 poutníků. Tato mše byla po zážitky přečpaném týdnu trochu zklamáním, protože si organizátoři nejspíše trochu spletli slavení liturgie s rockovým koncertem či se sportovním kláním. Úvodní průvod koncelebrantů přicházejících z dýmu za doprovodu světelné show evokoval spíše zahájení zápasu hokejové NHL. Na travnaté ploše se v každém rohu ukázal laserem vykreslený velký kříž i s korpusem, který se po chvíli změnil v holubici mávající křídly či slova právě zpívané písně. Mše to byla samozřejmě velkolepá a slavná, ale později v Sydney se tyto „masové“ akce povedly o poznání lépe.

Poslední den před odjezdem do Sydney jsme strávili v rodinách. A myslím, že nám oběma naši hostitelé připravili nanejvýš zajímavý program. Já jsem se zúčastnil, samozřejmě jen v roli diváka na stadionu, klání v australském fotbalu a Maruška zažila pravé australské barbecue v přátelském kruhu rodiny a sousedů. Večer jsme si sbalili věci a očekávali brzký ranní odjezd autobusem do dějiště hlavních událostí setkání mládeže. Z krátkého přesunu se vyklubala vpravdě detektivní zápletka, kterou jsme později s povděkem přijali a vlastně uvítali, protože náš český „tým“ ještě více stmelila a zpevnila navázané vztahy. Snad neprozradím moc, když řeknu, že v hlavní roli nebyl nikdo z nás, ale naše kufrы.

Už ve čtyři ráno jsme se sešli na obvyklém místě srazu a vydali se na shromaždiště ostatních melbournských poutníků, abychom přesedlali do jiného autobusu. Z Melbourne jich jelo kolem sedmi set. Asi pětihodinové čekání na ten náš nebylo úplně vítané zejména kvůli nízkým ranním teplotám. Ani nápad, že naše zavazadla nepojedou s námi v úložném prostoru, ale odděleně, se diplomaticky řečeno neukázal jako nejšťastnější. My jsme to při vši křesťanské zdrženlivosti a pochopení nazvali blbostí, někteří i prús...m. Po dvanáctihodinové cestě jsme se ubytovali a oslavili noční děkovnou mši za úspěšný přesun a celou noc čekali na slíbená zavazadla, ve kterých jsme měli vlastně vše potřebné ke spánku, hygieně atp. Ta nedorazila. Po (dá se říci) probdělé noci se bagáž přes sliby a ujišťování organizátorů neobjevila ani druhý den dopoledne. To bylo úterý 17. července.

Ale nechme kufrы kufrům, i když tou dobou to bylo asi nejčastěji skloňované slovo (ještě se slovy „ponožky“ a „zubní kartáček“; *pozn. aut. P*). Ten den se na sydneyjském nábřeží Barangaroo konala

Mše svatá pro Čechy

foto autor

mše svatá, která zahajovala další, ten nejdůležitější, programový blok, vlastní Celosvětové setkání křesťanské mládeže. V průběhu celého setkání byl důraz kladen na třetí božskou osobu, jak dokládá i verš z Písma vybraný pro Sydney papežem: „Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky.“ (Sk. 1,8)

Průběh a dojmy z tohoto týdne jsme již vyličili v zářijovém vydání zpravodaje, proto bychom se neradi opakovali. Nyní se zmíníme o věcech, které se do prvního článku nevešly.

Ten den se začala odkrývat zavazadlová tajenka, k naší české skupině čítající asi 70 lidí dorazilo 12 kufrů. Po první chvilce radosti těmto téměř apoštolům trochu ztuhl úsměv, když se jejich vybavení stalo objektem všeobecného rabování, neboť ostatní také rádi čisté oblečení... Další noc opět nestála za moc, protože kufrы opravdu nedorazilo příliš mnoho. Chtěl bych podotknout, že já byl mezi těmi dvanácti „šťastnými“. Pro ilustraci: z deky, dvou karimatek a spacáku mi na spaní zbyla jedna karimatka a

teplejší mikina. Ráno byla na programu první katecheze vedená biskupem Pađourem na téma Duch Svátý v našem životě. Tady jsme bohužel po dvou nevalně strávených nocích spíše uplatnili zkušenosti nabyté povinnou školní docházkou, a to spaní na lavici. Při následné mši, vlastně první, které se účastnila celá česká poutnická skupina, se u oltáře představilo celé naše duchovní vedení čítající dva českobudějovické biskupy a okolo dvaceti kněží.

Zbytek středy byl, naštěstí pro nás, volný den. Odpoledne jsme dojeli do centra města a po chvílce vnitřních bojů s únavou jsme jí podlehlí a s mnoha dalšími odpadlíky jsme si ustlali na vyhřáté

Modré hory v eukalyptovém oparu **foto autoři**

trávě v parku. Po celém městě se tou dobou konala řada koncertů. My jsme měli to štěstí, že v našem parku zazněly rytmy domorodých hudebníků, tzv. *aboriginies*. Nechceme, aby to vypadalo, že jsme celý den prospali, to jistě ne, prohlédli jsme si přilehlé uličky, pokoukali po suvenýrecha dárcích, ale nejpříjemnější za zmínku stojící událost toho dne byl příjezd zbytku zavazadel. Hurááá!

Noc ze středy na čtvrtek byla první „normální“, kterou jsme strávili v Sydney. Ráno nás nás čekala katecheze (tentokrát biskupa Posáda) na téma Duch svatý v církvi; tu jsme již neprospali. Po mši a obědě byl na programu příjezd papeže. Zatímco Maruška si k přivítání Svatého otce vyhlédla místečko v ulicích města, Pavel zvolil rozhlednu v centru města (Sydney tower). Sešli jsme se až večer v přístavu Barangaroo, kde se konal další z řady koncertů. My jsme ale dali přednost procházce po večerním městě.

Páteční dopolední program se příliš nelišil od posledních dnů, jen otcové biskupové se opět vystřídali ve vedení katecheze na téma Duch Svátý v misiích. Odpoledne se konala křížová cesta. V sobotu brzy ráno jsme zahájili přesun na místo konání večerní vigilie a ranní závěrečné mše. Díky tomu jsme dorazili včas, zaujali výhodné pozice v našem sektoru a mohli dospát, co jsme nestihli v noci. Odehrálo se i komorní mezistátní fotbalové utkání, kterého se zúčastnili kromě zástupců ze středu Evropy také borci z Chile a Uruguaye. Během celého dne proudily na dostihové závodiště za doprovodu hudby různých umělců davy poutníků.

Náš sektor byl bohužel od pódia trochu daleko, takže nám průběh vigilie i ranní mše zprostředkovávala velkoplošná obrazovka. I kdybychom ale celý průběh sledovali jen na displei deset metrů vzdáleného mobilu, stejně by to byl neopakovatelný zážitek. Po společné modlitbě a koncertu jsme se zachumlali do spacáček a uložili se ke spánku. Noc se obešla bez problémů.

Cesta za ranní hygienou se změnila v zážitek, když nám bylo zabráněno v návratu do našeho sektoru, jak se později ukázalo, kvůli projíždějící papežské koloně. V průběhu ranní mše papež udělil několika mladým lidem svátost biřmování. Jen tak jsme přemítali, jaké to asi je, přijmout svátost biřmování z rukou následníka svatého Petra na takovéto akci. Shodli jsme se na tom, že to něco do sebe má, ale já bych berounský kostelík neměnil. Po skončení mše bylo zajímavé sledovat nekončící odcházející davy, které celé hodiny proudily zpět do města.

Další týden na jižní polokouli započal pro naši českou skupinu opět přesunem. Tentokrát jsme se stěhovali ze škol do olympijské vesnice, kde jsme měli strávit na karimatkách následující tři noci. Zřejmě zásluhou našich organizátorů, kteří tímto získali na ještě větší oblibě, měla česká skupina rezervována místa na ochozu nad halou. Díky tomu jsme byli oddělení „přirozenou

bariérou“ od přibližně tří tisíců dalších poutníků z celého světa, kteří se s námi o halu dělili. Co si budeme nalhávat, toto „soukromí“ bylo velice příjemné.

Vzhledem k tomu, že oficiální program SYD WYD 2008 skončil, bylo částečně na našich organizátorech a částečně na nás samých, jak vyplníme čas, který nám zbýval do odletu zpět do vlasti. Zbytek pondělního odpoledne věnovala část české skupiny (mezi nimi samozřejmě i my) návštěvě podmořského světa. Kromě oblíbeného ptakopyska jsme se mohli blíže seznámit s australským krokodýlem, korálovými útesy s jejich drobnými barevnými obyvateli a hlavní atrakcí se stal podvodní tunel v akváriu se žraloky, kteří nám tak proplouvali těsně nad hlavami. Za zmínku také stojí menší nehoda, která se stala jednomu našemu kolegovi, když mu do nádrže s lachtany spadla česká vlajka. Vše dobře dopadlo, zaměstnanci akvária tuto novou neplánovanou hračku tlustokožcům odebrali a vrátili majiteli.

Celé úterý patřilo výletu české skupiny do Modrých hor (Blue mountains). Název získaly díky modrému (eukalypty způsobenému) oparu, kterým jsou celé hory zahaleny. Neopakovatelné výhledy a horské scenérie, stejně jako rozmanité vodopády nás zanechaly překrásné vzpomínky.

Na středu byl naplánován další výlet, tentokrát do Národního parku. Avšak my jsme tuto lákavou nabídku odmítli s vědomím, že se den odletu blíží a ještě nemáme Sydney prozkoumané ke své naprosté spokojenosti. Samotní jsme tedy vyrazili do metropole na prohlídku katedrály Panny Marie a botanické zahrady, kde největším zážitkem vedle pospávajících australských netopýrů bylo kmení volně poletujících papoušků kakadu. Opět jsme shlédli Opera House, tentokrát zblízka a za denního světla; vyšplhali jsme se na známý Harbour bridge a zbytek odpoledne jsme strávili v Čínské čtvrti.

Opera House Sydney

foto autoři

Čtvrteční dopoledne bylo opět ve znamení stěhování. Nejprve z Olympijského parku do farnosti Strathfield, kde měla být přes den ubytovaná naše zavazadla a večer do dalšího místa našeho nocování. Nechme však zatím naše zavazadla spát ve farní garáži. My jsme se vypravili opět do centra Sydney, nalodili se na ferry (přívoz) a nechali jsme se vyvézt na Manly Beach, (jednu ze sydneyjských pláží, která je velmi oblíbená a vyhledávána surfaři. Těch zde, i přes nepříznivé počasí, bylo poměrně dost).

Tehdy proběhlo naše druhé setkání s Tichým oceánem. Tentokrát poněkud bouřlivěji. Zatímco já jsem se odhodlala smočít v oceánu pouze nohy a lýtka, Pavel si nenechal tuto jedinečnou příležitost ujít a velice labužnický se do oceánu opakovaně vrhal (což vzhledem k teplotě vody i vzduchu bylo nad chápání mé i mnohých přihlížejících©; *pozn. aut. M*). Asi bychom neměli opomenout dodat, že jsme za burácení oceánu ochutnali k obědu i našeho prvního klokánka. Ačkoliv jsem měla při několika prvních soustech špatné svědomí, výborná chuť této „australské zvěřiny“ je velice rychle zaplašila.

Večer nás čekala mše s českými imigranty v „naší“ farnosti, malé pohoštění a následně poněkud zdoluhavý a komplikovaný přesun do Sokola Sydney, místa našeho dalšího nocování.

Pátek, tedy poslední den v Sydney, byl vyplněn nákupem suvenýrů, loučením s přáteli a se známými a oblíbenými místy.

Naši poslední noc na jižní polokouli jsme strávili v bojových podmínkách na sedačkách v letištní hale. Pak následovalo odbavení (již bez onoho rozechvění a nervozity, která je typická,

zažíváte-li něco poprvé), poslední pohled na Sydney, pak na celou Austrálii a její bariérové korálové útesy a rozloučení s jižní polokoulí. Jako třetíčka na dortu naší cesty se ukázalo ubytování v Soulu, kde jsme strávili jednu noc v prostředí luxusního pětihvězdičkového hotelu, což bylo v přímém kontrastu s minulou nocí na letišti a vlastně s posledními čtrnácti dny na karimatkách.

Ve Vídni, kam jsme dorazili ve večerních hodinách (soudíce podle toho, že se venku stmívalo; *pozn.aut. P*), jsme měli nachystán nocleh na jedné faře. Ostatní přátelé se rozjeli rovnou do svých domovů, a tak jsme tuto nabídku využili jen my dva. Závěrečný úsek návratu byl pro tak zkušené cestovatele, jakými jsme se stali my, už hračka.

Program byl opravdu nabitý zážitky a dojmy, trochu jsme se seznámili s Austrálií i některými Australany, poznali zajímavé lidi a zjistili, že být věřící není ve světě nic neobvyklého. Na viděnou za tři roky v Madridu!

Maruška a Pavel

Ze života svatých

Svatý Jan Kapistránský

(23. října)

Jan Kapistrán se narodil v roce 1386 v městečku Capestrano u Neapole. Jeho život byl plný úspěchů i útrap. Své působení začal po dokončení právnických studií, stal se královským správcem a členem nejvyššího soudního dvora v Perugii. Za tehdejší nepřehledné válečné situace byl zajat a vsazen do žaláře, odkud se mu podařilo utéci. Byl chycen, znovu vsazen do těžkého žaláře, kde byl spoután okovy. Přesto se osvobodil a vstoupil do františkánského kláštera. Dostal dovolení představených, aby v Itálii hlásal slovo Boží. Všude chodil bos, v chudém řeholním oděvu, snášel trpělivě hlad, žízeň a všechny nepohody.

Jeho cesty ho přivedly až do Čech. V Brně, Olomouci, Znojmě, Jihlavě a na jiných místech měl takový úspěch, že zde byly založeny františkánské kláštery. Na katolickou víru obrátil přes 11 tisíc husitů. Na pozvání Oldřicha z Rožmberka kázal v Krumlově, Plzni, Chebu a v Mostě. Jeho cesty vedly dále do Německa a Polska. Když se 29. května sultán Mohamed II. zmocnil Cařihradu, byl tím ohromen celý tehdejší křesťanský svět. Papež Mikuláš V. volal křesťany na obranu proti Turkům. Jan Kapistránský už skoro sedmdesátiletý svolával křesťany a podařilo se mu shromáždit téměř 60 tisíc bojovníků. Statečně zastavili turecké vojsko, které po Dunaji postupovalo. Kapistrán s vojevůdcem Janem Hunyadym slavně zvítězili. Bylo to 22. července 1456.

Se jménem Jana Kapistrána je spjato přes 22 tisíc zázračných uzdravení zaznamenaných v pařížském kodexu. Působil i proti tehdejším lichvářům. Platilo se až 60 procent úroků, takže nejen celé rodiny, ale i vesnice byly zruinovány. Jan založil i celou řadu špitálů. Kult tohoto "apoštola" sjednocené Evropy je stále živý, zejména na březích Dunaje. Jan Kapistránský zemřel roku 1456. *Jaroslav Vacík*

redakční archiv

Čtyřicátiny kaple sv. Václava v Podkozí

Pro někoho se to snad může zdát málo. Ale pro všechny, kteří se tady v malebné vesničce schází k bohoslužbám, je to doba, která jim na životní pouti dala

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

hodně. Je nutno si uvědomit, že tehdy se psal rok 1968, doba, kdy naše vlast byla okupována a sovětské tanky doslova jezdily kolem. Jsou ještě pamětníci, co s láskou vzpomínají, jak ji vysvětil pražský arcibiskup, jak v tom napjatém očekávání a nejistotě se tady modlil hlouček věřících za mír, za Boží pomoc. Dnes můžeme s radostí konstatovat, že jejich víra a modlitby byly silnější než veškerá “absolutistická” mašinerie.

Kaplička zasvěcená svatému Václavu byla výsledkem tužeb občanů, aby se tady mohli scházet, a tak bylo umožněno zejména starým, aby na bohoslužby nemuseli putovat daleko. A ještě jedno je nutno připomenout. Byla to jedna z mála duchovních staveb postavených v té době, tehdy se stavěly stavby s jiným určením. Tak tady na místě kapličky z 19. století vyrostla nová, stylová, kterou nenavrhl nikdo menší než známý sochař z Prahy, Karel Stádník. Byla situována na návsi na průsečíku tří silnic jako obdélná, zděná, převislá, jehlancovitá stavba. Nese šindelovou střechu, má stylovou zvoničku, je podepřená na vstupní straně dřevěnýmipilířky.

Od počátku se zde konaly bohoslužby vždy v letním období v sobotu večer s platností nedělní. Začíná se vždy o svátku sv. Jana Nepomuckého a končí v sobotu o svátku sv. Václava.

Jezdíme sem rádi s varhaníkem Milošem Palkoskou, který se tady setkává s řadou pamětníků. První bohoslužby po svátku sv. Jana se konají ještě za letního podvečera. Poutní mše ke cti sv. Václava je poznamenána stmíváním. Pokaždé před mší se ozývá z kapličky zvoucí hlas zvonku, přichází ti, kdo vysunou oltář a připraví jej, jiní vyndají ven lavičky, další někdy natáhnou přes silnici elektrický kabel, aby zpěv mohly doprovázet malé přenosné varhany. Pak se scházejí i přijíždějí auty účastníci mše a všichni vítají kněze z Berouna. Během obřadů jezdí kolem auta i motorky, zastavují se chataři na procházce. Účastníků bývá kolem dvaceti pěti. Jejich modlitby a zpěv se mísí se zvuky podvečerní vesnice. Kdo to prožil, nezapomíná. -vac-

Kaple v Podkozi foto av

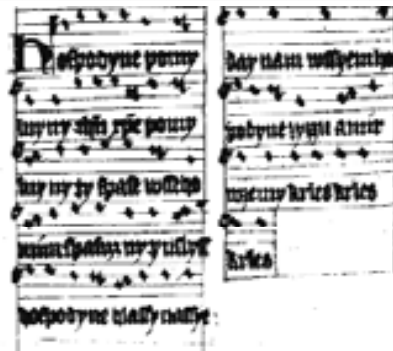
W našem nejstarším písevníctví

Jezu Kriste, šedrý kněže

Kostelem zní varhany, na světelné tabuli se objeví číslice. Saháme po našich červených kancionálech a hledáme píseň Jezu Kriste, šedrý kněže. Možná si ani neuvědomujeme, jak je starobylá. Je tu uvedena pod číslem 706 a má celkem osm strof. Ale v původních zápisech (a nejstarší jsou už z 14. století) je mnohem delší. Například v Praze v Knihovně Národního muzea je uložen jeden rukopis (označovaný jako KNM 1A) asi z poloviny 14. stol. Je to pergamenový list v polovině podélně přestřižený a na okrajích oříznutý, takže je zastřižen i text; na rub pergamenu totiž někdo napsal latinsky dlužný úpis, díky němuž se asi záznam zachoval. Píseň má celkem 76 veršů rozdělených do 19 strof. Další zápisy bychom našli v Národní knihovně (z konce 14. stol.), v knihovně ve Vyšším Brodě, v Olomouci, v Budapešti ... Nejznámější je asi záznam v Jistebnickém kancionále, z něhož máme v našich zpěvnících nápěv. Většina těchto rukopisů pochází ze 14. až 15. století, ale domníváme se, že píseň je ještě starší, už ze 13. století.

V roce 1408 vydala pražská synoda výnos, jímž zakázala zpívat při liturgii „novas cantilenas omnes *preter* Buoh všemohúci, Hospodine, pomiluj ny, Jezu Kriste, šedrý kněže, Svatý Václave“; to jest „všechny nové písně *kromě* Buoh všemohúci ...“ Ta formulace je ovšem

nejednoznačná, protože třeba Hospodine, pomiluj ny a Svatý Václave byly tou dobou už považovány za starobylé, jak to dokládá traktát **Jana z Holešova** nebo svědectví **Beneše Krabice z Weitmile**, jenž tvrdí, že píseň Svatý Václave byla zpívána odedávna. A zápis ve vyšebrodském rukopisu z r. 1410 udává, že Jezu Kriste je „stará píseň a dobrá, od niežto jsú odpustci“. Z toho všeho literární historikové soudí, že tyto čtyři písně byly opravdu velmi staré, předávané z pokolení na pokolení, a jako takové byly při liturgii povoleny, neboť nejsou „novas cantilenas“.

redakční archiv

Je také možné, že byly povoleny nejen proto, že jsou starobylé a posvěcené tradicí, ale že jsou to písně stejného *kyrieelisonového* typu, patří k tzv. *laisům*, tj. písním vzniklým z řecké invokace *Kyrie, eleison* – Pane, smiluj se. Píseň **Jezu Kriste** rozjímá o Kristově vykupitelském díle a byla asi zřejmě velmi oblíbená, protože se později rozrostla ještě o další strofy. Patří v té době k významným dílům české duchovní lyriky. Jako ukázkou z ní jsem vybrala právě ty strofy, které zpíváme vnaší současné novočeské verzi.

Jezu Kriste, šcedrý kněže,
s Uotcem, Duchem jeden Bože
tvoje šcedrost naše sbožie.
Kyrieleison!

Ty jsi nynie sde před námi,
pro tvé muky, svaté rány
smiluj se, Tvorče, nad námi.
Kyrieleison!

A tys prolil tvú krev pro ny,
z věčné smrti vykúpils ny,
otpustiž nám naše viny.
Kyrieleison!

Anděli jdú spievajíce,
Tvorci v slávě klekajíce,
chválu jemu vzdávajíce.
Kyrieleison!

Svatá Maří, Buožie máti,
ty nám račiž spomáhati,
daj nám tvého syna znáti.
Kyrieleison!

Křikněmž všickni k Hospodinu,
ať nám spustí naši vinu
i dá nám vráji dědinu.
Kyrieleison!

Otče, Synu, Duše Svatý,
nedaj našim dušiem ztráty,
naplň námi kuor desátý!
Kyrieleison!

Pójdem, pójdem, Buoh před námi,
a budemy jemu známi,
ať se smiluje nad námi.
Kyrieleison!

Lidmila Fričová

Magda, Martin, Martínek a Matěj Koryčanských, Tetín

Magda: 29 let, pocházím z Lipova, což je u Hodonína. Vystudovala jsem Jabok (Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická) a pracovala jsem v Naději s lidmi bez přístřeší. Nyní jsem na mateřské dovolené s Martínkem (3 roky) a Matějem (2 roky). Moje koníčky jsou výlety s rodinou, četba, vycházky do přírody.

Martin: 28 let, pocházím z Louky, taktéž od Hodonína. Vystudoval jsem Jabok a Evangelickou teol. fakultu UK, obor pastorační a sociální práci. Nyní pracuji jako koordinátor antikonfliktního týmu Policie ČR a k tomu pokračuji v dalším studiu na Pražské VŠ psychosociálních studií. Moje koníčky jsou rodina, práce, basketbal.

Cesty, které nás svedly dohromady

M+M: Znali jsme se ze stejné farnosti. Dlouho jsme byli kamarádi. Pak jsme se potkali v Praze na Jaboku a tam to mezi námi zajiskřilo a po pár letech vyústilo v rozhodnutí jít dalším životem společně.

Cesty k víře

M+M: Základ víry jsme dostali každý ve své rodině, pocházíme z věřících rodin. Každý jsme si ale prošli vlastním obhájením víry.

Martin: duchovně jsem vyzrál především díky studiu na Jaboku.

Magda: na mou víru měly zásadní a dlouhodobý vliv formační víkendy v Centru mládeže Ignáce Stuchlého ve Fryštáku.

Cesty do farnosti Beroun

M+M: Studovali jsme a posléze pracovali v Praze, a tak jsme se někde poblíž chtěli usadit. Kolegyně nám doporučila k bydlení Berounsko. Nejdříve jsme bydleli v bytě na sídlišti, ale protože jsme oba vyrostli na vesnici, toužili jsme po bydlení v domku. To se nám splnilo, a tak jsme se nedávno přestěhovali na Tetín. Jsme tu nováčci a těšíme se na poznávání a zapojení do nové farnosti.

Rodina Koryčanských

foto autor

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ Už jste slyšeli o pokojíčcích?

Poslední dobou se ve farním zpravodaji na některé ze stránek mihne fotka holčičky u oprýskané zdi, v ruce drží panenku. To je motiv veřejné sbírky Farní charity Beroun, která nese název Pokojíčky.

Slovo pokoj v názvu sbírky nevyjadřuje jen místo k bydlení, ale také vnitřní stav duše. "Pokojíček" označuje prostor, kde se dá najít ztracený pocit životního bezpečí a rovnováhy

Zed', před kterou holčičky na fotografiích stojí, je autentická, odděluje někdejší faru v Lochovicích od okolních zahrad. Zed', budova a zahrada působí poněkud zchátrale.

Celý objekt totiž vyžaduje rozsáhlou rekonstrukci. Navzdory tomu tam už dnes ve třech opravených místnostech funguje rodinný klub a nízkoprahový klub pro děti. Holčičky, které vidíte na fotkách prezentujících naši sbírku, navštěvují spolu s maminkami právě tento rodinný klub a rozhodly se vyfotit pro naši kampaň.

Pokud chcete vidět budovu v současném stavu, přijďte se podívat co nejdřív, protože možná už za rok nebo dva se vše může změnit. Podkroví se promění na pokojíčky pro 5 maminek. Keramická dílna na pohotovostní pokoj. Tam, kde jsou dnes sociální zařízení, bude schodiště, z vlhkého skladiště se stane kancelář pro sociální pracovníci a z dřevníku bude možná klubovna...

Tato změna bude možná, protože jsme na rekonstrukci fary a vybudování azylového domu podali žádost o prostředky do operačního programu ROP střední Čechy ve výši 16 mil. Kč, a můžeme vám s radostí oznámit, že žádost byla hodnotícím orgánem doporučena k financování ve výši 14,5 mil. Kč.

pokojíčky
pro matky s dětmi v tísní

Podmínkou čerpání dotace ale je, že část přestavby pokryjeme z jiných finančních zdrojů. Organizujeme za tímto účelem veřejnou sbírku „Pokojíčky“. Od 13. září 2008 máme taky aktivovanou službu dárcovské SMS, což je též jeden malý krok k zdárnému dobudování azylového domu.

Podmínkou k udržení a možnosti dalšího využívání služby dárcovské SMS je získání 300 DMS na náš projekt za první 3 měsíce provozu. V opačném případě hrozí, že nám bude služba znovu odňata. Proto vás touto formou oslovujeme a prosíme o zaslání dárcovské SMS na náš projekt ve tvaru: DMS POKOJICKY na číslo 87 777.

Několik informací o DMS.

Výhodou dárcovské SMS nebo taky DMS je, že každý, kdo má chuť podpořit menší částkou charitativní projekt, již nemusí složitě vypisovat složenky nebo zadávat bankovní příkazy. Pro zaslání menších příspěvků stačí poslat DMS neboli dárcovskou SMS.

Finanční příspěvky poputují jen opravdu důvěryhodným, spolehlivým a prověřeným organizacím. Každá nestátní nezisková organizace, která chce získávat finanční prostředky přes DMS, se musí zaregistrovat a předložit dokumenty dokládající její věrohodnost (výroční a finanční zprávu, potvrzení o své existenci za období alespoň dvou let) a zároveň navrhnout, na co konkrétně získané prostředky využije. Organizace, která se chce do DMS služby zapojit, musí dodržovat smluvní podmínky a zveřejňovat informace o využití získaných prostředků. Dárce tak má možnost si jednoduchým způsobem ověřit, jak bylo se získanými prostředky naloženo. Zástupci organizace mohou sledovat na webu stav konta. (Například naše sbírka od 13. září do cca 21. září získala 29 DMS.) Z jednoho mobilního telefonu lze poslat i několik DMS. Na každou z nich je odeslána odpověď s poděkováním formou SMS od operátora.

Děkujeme vám všem, kdo nás jakoukoli formou podporujete. Budeme vás i nadále o průběhu projektu informovat. Za Farní charitu Beroun koordinátorka veřejné sbírky „Pokojíčky“.

Barbora J.

Svatá hora

Dne 28. srpna 2008 jsme se my, mladí ze spolča vydali na pouť, a to pěšky až na SVATOU HORU... Což dohromady čítalo pouhých asi čtyřicet pět kilometrů.

Vše začalo na famím dvoře, kde jsme se “skoro všichni” sešli ve zrovna ne moc vyhovující dobu - bylo asi 5:45 ráno. Ti chytří, jakožto Jakub, Lukáš a já Dominika, jsme si zajistili spaní na farní půdě... Ale i tak jsme zaspali. Musel pro nás zajít Jan, vůdce této výpravy, bez kterého bychom asi nedošli ani na start, natož na cíl. Ale teď jsem odběhla od tématu - prostě nás hnál dolů, že se na nás čeká... (To byla pro nás velikánská pocta☺) Na famím dvoře se nás nesešlo zrovna nejvíc, jen ti největší machři, kteří neznají slovo lenost... No takže tam byl náš otec Benedikt Hudema (bez toho by pouť vůbec nebyla) pak Zuzana Karbušická, Maruška Stielová, Jan Bešćec, Lukáš

P. Benedikt s (poutnickou) holí

Klimovič, Dominika Kodrasová, Jakub Kodras, Honza Kebrle, Jirka Hazuka, Pavel Bešćec a pan kaplan Martin Vlček z Prahy (jestli jsem na někoho zapomněla, předem se omlouvám). Po modlitbě jsme všichni nadšeně vyšli: cestičkami, po travičce... Až najednou vidíme před sebou... KOPEC! Větší snad než Mount Everest, ale jelikož nejsme žádný bábovka, zdolali jsme ho, ač nás to stálo mnoho sil a potu... Po cestě jsme vysvlékali svršky, ale to hlavní je, že jsme to ZVLÁDLI. Otec Benedikt použil svou poutní hůl, kterou si přivezl až z Bavorova☺, a byl vpředu jako vždy. Samovolně jsme se rozdělili na skupinky PŘEDNÍ, PROSTŘEDNÍ a ZADNÍ (bezprostřední☺), která se ztratila na rozcestí (ani nechtějte vědět, kdo to byl, ale no, že jste to vy, tak vám to povím, byl to Jakub, Zuzana a já). Nakonec jsme se opět shledali, kdyby však nebylo mobilů, skončili bychom nevim kde..☺

Nejen duchovní potravou živ jest poutník...

Všichni jsme byli připraveni na chladný den, takže naschvál bylo vedro. Šli jsme po silnici a modlili se růženec, jinak by to nebyla pouť, a těšili se na jediné☺ ...HOSPODA, která nám dodá další sílu už jen na 20 km! Tam se připojili další poutníci Honza Morčuš a Petr Čapla, kteří přijeli autobusem. Všichni jsme se s chutí pustili do jídla a “nabíjeli” (energii). Po jídle jsme se s “radostí” vydali zdolat další kilometry - pro nás hračka... Pak už jen poslední značka: Příbram! PARÁDA! Hned jsme zrychlili, čekalo nás jen malé doladění - ani ne 500m a náš CÍL... Přední skupina tam už dááavno seděla u pivíčka s úsměvem na tváři. My splaveni a zároveň šťastni jsme docházeli posledních pár metrů, abychom pohromadě vyslechli krátkou přednášku P. Benedikta o SVATÉ HOŘE atd... (Velmi obdivuji otce Benedikta, kolik toho ví!) Pak se konala mše a nakonec to nejlepší - VEČEŘE v zajímavé restauraci U Šmejkalů. My ženy (TŘI) jsme si objednaly samé sladké MŇAMKY za odměnu (např. medovník, pohár a banán v čokoládě) A Muži? To by nebyli češi: knedlo, vepřo zelo atd... Samozřejmě jim k tomu nesmělo chybět pěkně vychlazené pivo. Po výborné večeři

Ať žije Pout' Svatá Hora 2008!

foto jb

jste spíchlali na vlakové nádraží a jeli tradá do BEROUNA☺ a do svých domovů. Spát jsme šli s krásným pocitem, že jsme se směli zúčastnit této pouti.

Dominika Kodrasová

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky **Dotazy a články** pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě

elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Připravuje se i program loňského adventu; **Vánoce 2007 jsou již k objednání.** **D. Průša**

- ♦ **Školské sestry sv. Františka přijmou ZDRAVOTNÍ SESTRU, PRACOVNICE V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH A KUCHARĚKU** (nástup možný ihned) do pracovního poměru v Charitním domě pro řeholnice. Nutný předpoklad: láska k lidem a k práci, osobní zodpovědnost. K průměrnému výdělků nabíjíme jako „bonus“ kapli k dispozici, možnou účast na liturgii hodin i na slavnostech, i hezké vztahy, které ovšem vyžadují oboustrannou snahu. Hlaste se na adrese: CHDŘ, Radimova 33/2, 169 00 Praha 6 – Břevnov, tel 233352462, mobil: 731 604 070, e-mail: brevnov.osf@volny.cz, charita.osf@volny.cz, najdete nás: <http://web.iol.cz./sestry-osf>; spojení: z „M“ Dejvická bus 217 - vystoupit: „Na Petýnce“, tram: 15, 22, 23, 25 – vystoupit: „Malovanka“. Najdete nás pod hotelem Pyramida, uprostřed parku u magistrály, pro „přespolní“ **MOŽNOST UBYTOVÁNÍ**.
- ♦ **Arcibiskupství pražské hledá pro své externí pracoviště kvalifikovanou samostatnou účetní.** Požadavky: zkušenosti s prací v neziskových organizacích vítány, orientace v církevním prostředí nutná, znalost personálních záležitostí výhodou. Nástup dle dohody. Strukturovaný životopis zašlete nejpozději do 17. října 2008, na adresu: Arcibiskupství pražské, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1, nebo e-mailem: bojanovska@apha.cz.

ÚŘEDNOSTI: Bohoslužby ve farnosti. Od začátku září se opět vracíme k řádnému pořadu bohoslužeb, ve kterém bude oproti minulému školnímu roku jen jedna změna: Na žádost některých z vás budou bohoslužby **ve středu** v kostele sv. Jakuba (od listopadu v kapli Povýšení sv. kříže) až **od 19.30 hodin**. Cílem změny je umožnit alespoň jednou v týdnu dostupnost mše svaté i těm, kteří mají pracovní dobu až do večerních hodin, rodičům malých dětí, kteří mohou přijít až po jejich uložení, případně všem dalším, pro které je dřívější hodina „příliš časná“

Rozpis bohoslužeb:							
	<i>Neděle</i>	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>
<i>Beroun</i>	9.30 17.30	17.30	17.30	19.30	17.30	17.30	
<i>Král. Dvůr</i>	8.00			17.30		17.30	
<i>Loděnice</i>	9.30				17.30		
<i>Tetín</i>	11.00		19.30			7.00	
<i>Sv. Jan</i>	8.00		20.00	7.40			
<i>Nížbor</i>	15.00						
<i>Chýňava</i>	11.00						
<i>Hýskov</i>							17.30
<i>Vráž</i>							16.30
<i>Hudlice</i>							15.00
<i>Podkozí</i>							---

MODLITBA MĚSÍCE :

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ŘÍJEN :

•••“*Za pokřtěné, kteří svou víru v Boha ztratili, za všechny, kdo Boha hledají...*” •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V říjnu oslaví 40 let společného života **manželé Horváthovi** z Chýňavy. *Přejeme do dalších let hojnost Božího požehnání, vše nejlepší i duchovní plody a radost ze služby Pánu a farnosti, jež jako kostelníci v Chýňavě konáte!*

Narozeniny v říjnu oslaví pan **Karel Hrubý** (75 let) a **Petr Doubek** (25 let). *Vyprošujeme Boží požehnání!*

NAROZENÍ: *Pokud se v berounské farnosti narodila nějaká miminka, bohužel o tom nevíme☺. Rodičům srdečně blahopřejeme. Budeme rádi, když nám pomůžete tento nedostatek napravit (obhospodařovatelé této rubriky nejsou z Berouna a nemají tedy dokonalý přehled o dění zde), a oznámíte nám své novinky do redakce jakoukoli formou - kontakty jsou uvedeny v tiráži dole na této straně. Děkujeme za pochopení.*

KŘTINY: V září přijali svátost křtu **Alois Václav Mrkvica** (ve Sv. Janu pod Skalou), **David Lugar** a **Václav Tejkl** (v Berouně, kostel sv. Jakuba).

SVATBY: V září uzavřeli církevní manželství **Viktor Mulač** a **Tereza Mayerová** (v Berouně, kostel sv. Jakuba), **Michal Grošup** a **Gabriela Hubertová** (Králov Dvůr, kostel Nanebevzetí P. Marie).

POHŘBY: V září jsme v naší farnosti svěřili do rukou Božího milosrdenství paní **Františku Kučerovou** z Berouna.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Pisemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**